08/07/2025

Ο Μητροπολίτης Τρίκκης Χρυσόστομος στο Νικολίτσι Πρεβέζης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσόστομος τέλεσε τη Δευτέρα 7 Ιουλίου 2025, την πανηγυρική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίας Κυριακής Νικολιτσίου Πρεβέζης, με βαθιά συγκίνηση και πνευματική χαρά, στον τόπο που τον συνδέει με τις ρίζες και τις ιερές μνήμες της οικογενείας του.

Στην ομιλία του ευχαρίστησε με θερμά λόγια τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νικοπόλεως και Πρεβέζης **κ. Χρυσόστομο,** ο οποίος με αδελφική αγάπη και εκκλησιαστικό φιλότιμο του παραχώρησε την άδεια και ευλογία να λειτουργήσει

στο Νικολίτσι, τόπο καταγωγής της μητέρας του. Αναφερόμενος στο πρόσωπό του, είπε: *«Τον Σεβασμιώτατο τον γνώρισα από τα πρώτα μου ιερατικά βήματα. Ήταν πάντοτε για μένα ένα υπόδειγμα ήθους, απλότητας και εκκλησιαστικής ευστάθειας. Υπηρέτησε επί πολλά χρόνια μέσα στη Σύνοδο, ως Γραμματέας των Συνοδικών Δικαστηρίων, με συνέπεια, υπευθυνότητα και ακρίβεια, διακονούσε το δίκαιο της Εκκλησίας με νηφαλιότητα, ευγένεια και διάκριση. Και τώρα, από τον θρόνο της Μητροπολεως Νικοπόλεως και Πρεβέζης, συνεχίζει το ίδιο ήρεμα, πατρικά και καθοδηγητικά να ποιμαίνει τον λαό του Θεού, διδάσκοντάς μας ότι η αληθινή αρχοντιά της Ιερωσύνης δεν φωνάζει, αλλά εμπνέει».*

Με ιδιαίτερη συγκίνηση αναφέρθηκε στη βαθιά του σχέση με το χωριό Νικολίτσι, τονίζοντας πως εδώ δεν ήρθε απλώς τα καλοκαίρια των διακοπών, αλλά έζησε ουσιαστικά, δίπλα σε παππούδες, γιαγιάδες και συγγενείς, μέσα στο οικογενειακό κλίμα πίστης, αγάπης και απλότητας που χαρακτήριζε τον τόπο. Ξεχωριστή

αναφορά έκανε στη γιαγιά του Χαρίκλεια, την οποία αντίκρισε συγκινημένος ανάμεσα στο εκκλησίασμα. *«Η γιαγιά μου η Χαρίκλεια και μακαριστός παππούς μου Ματθαίος δεν ήταν μόνο στηρίγματα, ήταν και κρυφό κατηχητικό. Με λόγια απλά, με παραδείγματα, με προσευχή, μου χάραξαν μέσα μου τις πρώτες γραμμές του Ευαγγελίου»*, τόνισε χαρακτηριστικά.

Θυμήθηκε με αγάπη τα πρώτα του πνευματικά βήματα μέσα στην Εκκλησία, καθώς εδώ, στον Ιερό Ναό της Αγίας Κυριακής και της Παναγίας, σε νεαρή ηλικία, ξεκίνησε την πρώτη του διακονία οργανώνοντας κατηχητικό σχολείο για τα παιδιά του χωριού. *«Δεν ήταν καλοκαιρινό πέρασμα, αλλά σταθερή προσφορά και αγάπη. Κάθε φορά που ερχόμουν, προσπαθούσα να μιλήσω στα παιδιά για τον Χριστό. Εκεί άρχισε να χτυπά μέσα μου η καρδιά του ιερέα, πριν καν φορέσω το ράσο»*, είπε συγκινημένος.

Με ευγνωμοσύνη αναφέρθηκε στους γονείς του, στα αδέλφια του, στους συγγενείς, στους σεβαστούς ιερείς της περιοχής, αλλά και στους παλιούς του συμμαθητές που ήταν παρόντες. Ιδιαίτερα στάθηκε στα παιδιά και τα εγγόνια των παλιών του γνωστών, για τα οποία ευχήθηκε να φυλάνε την πίστη και την ευγένεια της ρίζας

τους σαν θησαυρό πολύτιμο.

Κλείνοντας, ευχαρίστησε ιδιαιτέρως τον Πανοσιολογιώτατο **Αρχιμανδρίτη π. Αθανάσιο Σύρο,** Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Παναγίας Ελεούσης Ξυνιάδος Δομοκού, που τον συνοδεύει αυτές τις ημέρες στην ιδιαίτερη πατρίδα του. *«Τον ευχαριστώ από καρδιάς για την παρουσία, τη συμπαράσταση και την πατρική αγάπη που πάντοτε μου δείχνει. Είναι στήριγμα και συνοδοιπόρος στις πιο προσωπικές στιγμές της διακονίας μου».*

Η σημερινή ημέρα υπήρξε για τον Σεβασμιώτατο μία ανανέωση ψυχής· ένα προσκύνημα στις ρίζες· μια ευκαιρία να συναντήσει το χθες με την ευθύνη του σήμερα, και να αναπέμψει δοξολογία στον Θεό για τη μεγάλη ευεργεσία του να διακονεί Εκείνον που αγάπησε από μικρό παιδί.